

kedsføring så vidt muligt skal behandles af én bestemt af rettens dommere, foreslås ikke videreført. Som anført i pkt. 4.2.3 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger forudsættes der generelt en vis specialisering inden for rammerne af den enkelte domstol, og det bør fortsat så vidt muligt være sådan, at sager vedrørende lov om markedsføring som udgangspunkt behandles af én bestemt af Handelsrettens dommere.

Stk. 3-6 indeholder regler om medvirken af sagkyndige dommere ved Handelsretten. Reglerne svarer med visse ændringer – herunder de ændringer, der følger af forslaget om, at offentlige straffesager og søforklaringer ikke henlægges til Handelsretten – til den gældende § 9 a om medvirken af sagkyndige ved Sø- og Handelsretten. Endvidere foreslås det, at medvirken af sagkyndige dommere i konkursager i alle tilfælde skal være fakultativ ligesom i byretten, og at der ikke skal gælde nogen særregel om antallet af sagkyndige dommere i sager vedrørende lov om markedsføring (i modsætning til de gældende § 9 a, stk. 6 og stk. 8, 2. pkt.).

Til § 17

Den foreslåede bestemmelse angår Handelsrettens tingsteder. Bestemmelsen er ny.

Det foreslås i *stk. 1*, at Handelsretten har hovedtingsted på det sted, hvor den har sit sæde, dvs. i København, jf. forslaget til retsplejelovens § 14.

Stk. 2 bestemmer, at Domstolsstyrelsen efter forhandling med Handelsrettens præsident kan fastsætte et eller flere yderligere tingsteder for Handelsretten, der efter forslaget som noget nyt vil have landsdækkende kompetence i alle domssager. Den foreslåede bestemmelse giver mulighed for, at der eventuelt senere kan træffes bestemmelse om et eller flere yderligere tingsteder for Handelsretten, hvis der under hensyn til sagerens antal og karakter sammenholdt med de omkostninger, der vil være forbundet med etableringen og driften af yderligere tingsteder, viser sig at være behov herfor. Efter den foreslåede bestemmelse vil det i givet fald være Domstolsstyrelsen, der efter forhandling med Handelsrettens præsident træffer bestemmelse om et eller flere yderligere tingsteder for Handelsretten.

Det foreslåede *stk. 3* vil først få betydning, hvis der senere i medfør af det foreslåede *stk. 2* træffes bestemmelse om at oprette et eller flere yderligere tingsteder for Handelsretten. I *stk. 3* fastslås det udtrykkeligt, at en sag i så fald behandles ved det tingsted, hvortil den har en sådan stedlig tilknytning, at den vil kunne anlægges dér efter reglerne om stedlig kom-

petence i retsplejelovens kapitel 22. Parterne vil således også ved aftale kunne træffe bestemmelse om, ved hvilket tingsted sagen skal behandles, jf. retsplejelovens § 245 om værnetingsaftaler.

Hvis flere værnetingsregler i hver sit område ville kunne anvendes, tilkommer valget af tingsted for sagens behandling sagsøgeren. Indeholder stævningen ingen angivelse heraf, anses sagsøgeren for at have anmodet om behandling ved hovedtingstedet. Hvis sagsøgte ikke protesterer mod sagsøgerens valg af tingsted (herunder ikke protesterer mod sagens behandling ved hovedtingstedet, når stævningen ikke angiver noget herom), anses sagsøgte for at have accepteret, at sagen behandles ved det pågældende tingsted, jf. herved retsplejelovens § 248, *stk. 1*, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 81.

At en sag »behandles« ved et tingsted, betyder, at retsmøder afholdes ved det pågældende tingsted. Dette gælder både hovedforhandlingen og retsmøder under forberedelsen. Derimod forudsættes al skriftlig kommunikation varetaget fra hovedtingstedet. Hvis et processkrift eller andet ønskes indleveret personligt til Handelsretten, må det således ske på hovedtingstedet i København, medmindre retten udtrykkeligt har accepteret at modtage materialet på et andet sted.

I *stk. 4-6* gives mulighed for at sætte retten uden for det sædvanlige tingsted efter tilsvarende regler som for landsretterne og byretterne, jf. forslaget til retsplejelovens §§ 8 og 13.

Til § 18

Den foreslåede bestemmelse er ny. Bestemmelsen angår organiseringen af Tinglysningensretten, der efter forslaget fremover skal varetage tinglysningsopgaven for hele landet, jf. pkt. 10.2 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger. Det foreslås, at Tinglysningensretten skal bestå af én dommer, der er præsident for retten og fungerer som embedschef, og som har ansvaret for tinglysningen, jf. *stk. 1*.

Stk. 2 vedrører præsidentens ledelsesmæssige beføjelser og ansvar for de administrative opgavers varetagelse og er udformet på samme måde som de tilsvarende bestemmelser for de øvrige retter, jf. pkt. 2.2.2.1 (afsnit III) i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Stk. 3 vedrører Tinglysningensrettens opgaver, som er at varetage tinglysningen for hele landet, dvs. både tinglysning af rettigheder over fast ejendom, der i dag varetages af de enkelte byretter, og tinglysning af rettigheder over biler, andelsboliger og persons formue, der i dag varetages af retten i Århus for hele landet.